

Till kvinnorna.

I den motgångens skola, hvilken vårt land och vårt folk för närvarande genomgå, få wi lära oss ett och annat, som wi måhända ej funnat förut. Bland annat det, att ett folks styrka ligger i dess samhörighetskänsla, i den enighet och trohet, med hvilka det fullgör sina skyldigheter och tillvaratager sina rättigheter. Detta gäller icke allenast folket i sin helhet, eller de högt uppjatte, de styrande, det gäller den ringaste medborgare, man eller kvinna. Icke allenast det stora maskineriet behöfver pålitliga händer för att arbeta väl, också det lilla, det till hembygden och hemmet begränsade, behöfver samma pligt- och ansvarskänsla för att utföra sin andel af arbetet till det helas väl.

I tjugu år hafwa kvinnorna i vårt land haft kommunal rösträtt, d. w. s. skattebetalande kvinnor hafwa blifwit ombetrodda att med sin röstsedel utöfwa inflytande på en del allmänna frågor, som rört deras stads eller hemsockens intressen. Denna rätt är icke blott en gård af naturlig rättvisa, den är tillika en wädjan till deras fosterlandskärlek och ett förtroende till deras goda wilja att i sin mån dela ansvaret för hembygdens förkofran. Men i ytterst ringa grad ha kvinnorna insett detta. De ha mottagit rättigheten att deltaga i de kommunala walen som en onödig formsak, hvilken de, utan men för någon, kunna undandraga sig. De ha icke insett att samhällsarbetet behöfver medverkan af både män och kvinnor, om det skall kunna utvecklas sundt och allsidigt. Må de icke urfkulda sig med, att de ingenting förstå af kommunens angelägenheter. Det är deras pligt som tänkande menniskor att sätta sig in i och göra sig förtrogna med också andra intressen, än de, som röra deras eget lilla lifs personliga fördelar. Afwen den, som har blott en röst att afgifwa, och sålunda anser sig icke kunna inverka på walets utgång, bör ej uteblifwa. Ty i närvarande tid, då det finsta folket begagnar hwarje tillfälle att wisa huru dyrbara det anser sina lagar och institutioner, böra kvinnorna ej ådagalägga likgiltighet för desamma genom att försumma utöfwandet af en dem medgifwen rättighet, som tillika, liksom hwarje sådan, innesluter en pligt.

Alltså, låt de tunga tidernas allwar öfverwinna vår tröghet, så att wi, fullt medwetna om en medborgarinnas skyldigheter, icke stå likgiltiga, der wi med vår röst möjligen kunna gagna fosterlandet.

Finnsk Kvinnoförening.

Vänd!

Anvisningar för valet.

Valen till kommunala befattningar i landskommunerna verkställas vanligen på kommunalstämma i september månad, hvarom kungöres i kyrkan minst fjorton dagar förut.

Röstberättigad är myndig kvinna (ogift kvinna eller enka), som eger finsk medborgares rättigheter och har att själf öfver sig och sitt gods råda, betalar skatt till kommunen, ej häftar för flera än näst föregående års kommunalutskylder, ej är annans lagstadda tjenstehjon, och ej heller bör på grund af laga dom anses sakna god frejd.

Val sker antingen öppet eller med slutna walsedlar. Röstegare kan deltaga i valet antingen personligen eller genom annan i kommunen röstberättigad person (ej tjenstefolk), som då bör vara försedd med skriftlig fullmakt. Ingen må på grund af fullmakt utöfwa rösträtt för mer än två röstberättigade, såvida ej dessa äro sinsemellan slägt.

Concept till fullmakt: Fullmakt för (namn) att wid kommunalstämman (ort och datum) förfoga gående val af (uppräknas de befattningar, hwilkas innehafware skola wäljas) för ..... kommun utöfwa min rösträtt.

(Datum.)

(Namn.)

(Sigill.) eller:

Namnteckningens riktighet bestyrka:

(Två vittnens namn.)

Angående tillgången för öfrigt wid valet, följes af kommunen antagen walordning, om sådan finnes.